

# วารสาร มหาจุฬาราชการ Mahachula Academic Journal

ISSN : 2408 1078 (Print)

ISSN : 2651-2440 (Online)

---

ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๒ พฤษภาคม – สิงหาคม ๒๕๖๔ Vol.8. No.2 May – August 2021

---

## ● วัตถุประสงค์

วารสารมหาจุฬาราชการ เป็นวารสารวิชาการ ราย ๔ เดือน (ปีละ ๓ ฉบับ) คือ ฉบับที่ ๑ เดือนมกราคม-เมษายน, ฉบับที่ ๒ เดือนพฤษภาคม-สิงหาคม, ฉบับที่ ๓ เดือนกันยายน-ธันวาคม มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการผลิตผลงานทางวิชาการและงานวิจัยด้านพระพุทธศาสนา เพื่อให้บริการทางวิชาการด้านพระพุทธศาสนาแก่สังคม เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนแนวคิดทางพระพุทธศาสนา เพื่อสนับสนุนให้เกิดวารสารทางวิชาการกลางของมหาวิทยาลัย ในการเผยแพร่บทความวิชาการและบทความวิจัยแก่ผู้บริหาร คณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย และนิสิต นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ในมิติทางด้านศาสนาและปรัชญา พระพุทธศาสนาบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ ในขอบข่ายเนื้อหา สาขาวิชาสังคมวิทยา ศิลปศาสตร์และสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ เปิดรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

- บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารมหาจุฬาราชการมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารมหาจุฬาราชการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิง ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร
- ทุกบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ได้รับการตรวจสอบทางวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) อย่างน้อย ๒ ท่านต่อ ๑ บทความ
- ทรัพย์สินและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสารมหาจุฬาราชการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทรัพย์สินของความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ วารสารมหาจุฬาราชการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(๒)

● **เจ้าของ**

กองวิชาการ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย  
ห้อง ๓๐๕ เลขที่ ๗๙ หมู่ ๑ ถ.พหลโยธิน ต.ลำไทร อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐  
โทรศัพท์ ๐๓๕ ๒๔๘๐๐๐ ต่อ ๘๗๗๓, โทรสาร ๐๓๕ ๒๔๘๐๑๓

● **ที่ปรึกษาวารสารมหาจุฬารวิชาการ**

|                                            |                       |
|--------------------------------------------|-----------------------|
| พระพรหมบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร.             | ราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์ |
| พระธรรมวัชรบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร.         | อธิการบดี             |
| พระเทพวัชรจารย์, รองศาสตราจารย์ ดร.        | คณบดีคณะพุทธศาสตร์    |
| พระราชสุตากรณ์, รองศาสตราจารย์ ดร.         | คณบดีคณะครุศาสตร์     |
| พระศรีสิทธิมนี, ผู้ช่วยศาสตราจารย์         | คณบดีคณะมนุษยศาสตร์   |
| พระครูปริยัติกิตติธำรง, รองศาสตราจารย์ ดร. | คณบดีคณะสังคมศาสตร์   |

● **บรรณาธิการ**

รองศาสตราจารย์ ดร. โกนิฐ์ ศรีทอง      มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

● **หัวหน้ากองบรรณาธิการ**

นายสุญา ศิริธัญญ      มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

● **กองบรรณาธิการ :**

|                                             |                                    |
|---------------------------------------------|------------------------------------|
| พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิโกโร, รองศาสตราจารย์ ดร. | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ พรหมเลิศ            | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน  | มหาวิทยาลัยมหิดล                   |
| ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี สิริโรจนานันท์  | มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์              |
| ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ มั่งมีสุขศิริ  | มหาวิทยาลัยศิลปากร                 |
| ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัย สติมั่น         | มหาวิทยาลัยสวนดุสิต                |
| ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม         | มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์          |
| ดร.วีรชาติ นิมนองค์                         | มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ               |
| ดร.ชัยณรงค์ ศรีมันตะ                        | มหาวิทยาลัยบูรพา                   |
| นายคะแนนอง ปาลิภัทรางกูร                    | มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์              |
| นายสุภูฐาน สุตาจันทร์                       | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |

● **คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (Peer Review)**

สาขาวิชา ศาสนา, ปรัชญา, พระพุทธศาสนา, ครุศาสตร์, มนุษยศาสตร์, สังคมศาสตร์

■ **ผู้ทรงคุณวุฒิภายในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**

พระธรรมวัชรบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร.

พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, ศาสตราจารย์ ดร.

ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง

ศาสตราจารย์ ดร.เวทย์ บรรณกรกุล

รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ศรีนอก

รองศาสตราจารย์ ดร.กฤต ศรียะอาจ

รองศาสตราจารย์ ดร.สิริวัฒน์ ศรีเครือดง

รองศาสตราจารย์ ดร.ประยูร สุขะใจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระกาญจน์ กนกกมลเศ

พระเทพวัชรอาจารย์, รองศาสตราจารย์ ดร.

ศาสตราจารย์ ดร.จำนงค์ อติวัฒนสิทธิ์

รองศาสตราจารย์ ดร.สมิทธิพล เนตรนิมิตร

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุขะพรหม

รองศาสตราจารย์ ดร.โกนิษฐ์ ศรีทอง

รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ ศรีดี

รองศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ ศุภษร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เริงชัย หมั่นชนะ

■ **ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย**

ศาสตราจารย์ พิเศษ อติศักดิ์ ทองบุญ

ศาสตราจารย์ ดร.วัชร งามจิตรเจริญ

รองศาสตราจารย์ ดร.สมาน งามสนิท

รองศาสตราจารย์ ดร.สำเนียง เลื่อมใส

รองศาสตราจารย์ ดร.จินดา จันทรแก้ว

รองศาสตราจารย์ ดร.วิชชุดา หนูวิไล

รองศาสตราจารย์ ดร.เมธาวิ อุดมธรรมานุภาพ

รองศาสตราจารย์ ดร.ประเวศ อินทองปาน

รองศาสตราจารย์ ดร.สนธิ สัตโยภาส

รองศาสตราจารย์ ดร.เสริมศรี ไชยสร

รองศาสตราจารย์ สยาม คำปรีดา

รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิญ รักสัตย์

รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒนา

รองศาสตราจารย์ ดร.นลินี ณ นคร

ราชบัณฑิต

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

(๕)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน  
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ มั่งมีสุขศิริ  
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตรี สิริโรจนานันท์  
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม  
ดร.วีรชาติ นิมนงค์  
ดร.ชัยณรงค์ ศรีมันตะ  
ดร.ชัยสิทธิ์ ทองบริสุทธิ

มหาวิทยาลัยมหิดล  
มหาวิทยาลัยศิลปากร  
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์  
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์  
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ  
มหาวิทยาลัยบูรพา  
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า  
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

## ● ฝ่ายประสานงานและจัดการ

### ประสานงานจัดการและพิสูจน์อักษร

พระมหาขวัญชัย ปุตุตวิโส  
นายศิลป์ชัย วงษ์จำนงค์  
นายเอกลักษณ์ เทพวิจิตร  
ดร.อรเนตร บุณนาค

พระมหาถาวร ถาวรเมธี, ดร.  
นายสุภูฐาน สุดาจันทร์  
นางสาวสุจิตรา ชวดรัมย์  
นางสาวสังเวียน พุเพื่อง

### งานสมาชิก

นายสุภูฐาน สุดาจันทร์

ดร.อรเนตร บุณนาค

### บันทึกข้อมูล

นายจิระศักดิ์ ธารสุขกระจำง

### งานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

นายณพดล เพ็ญประชุม

## ● นิติกร

นายธวัช แยมปัว

## ● ภาพ/ศิลปะ

พระมหาสุระศักดิ์ ธีรวโส

นายสมบุรณ์ เฟ่งพิศ

## ● ออกแบบปก

นายศักดิ์รพี พันพา

- จัดรูปเล่ม

นายสมบุรณ์ เฟ่งพิศ

- พิมพ์ที่

โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เลขที่ ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

โทรศัพท์ ๐๓๕ ๒๔๘ ๐๐๐ ต่อ ๘๕๕๕-๘๕๕๙ โทรสาร ๐๓๕ ๒๔๘ ๐๐๐ ต่อ ๘๕๔๕

- จำนวนที่ตีพิมพ์ ๓๐ เล่ม



วารสารมหาจุฬาริชาการ  
เป็นสมาชิกเครือข่ายวารสารวิชาการ  
ด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ (JSH)

## บทบรรณาธิการ

วารสารมหาจุฬาริชาการ ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๒ พฤษภาคม - สิงหาคม ๒๕๖๔ ได้รวบรวมบทความวิชาการของผู้บริหาร คณาจารย์ของมหาวิทยาลัย รวมถึงคณาจารย์ นิสิต นักศึกษาต่างสถาบันได้ส่งบทความทางวิชาการมาร่วมตีพิมพ์ เพื่อเป็นการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ทำให้มีคณาจารย์ได้มีโอกาสศึกษาพุทธธรรมและการนำไปประยุกต์ บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาอันเป็นการบริการวิชาการแก่สังคม ในฉบับนี้ กองบรรณาธิการและคณะทำงานฝ่ายประสานงานได้รับเกียรติจากผู้เขียนทั้งภายในและภายนอก ส่งบทความทางวิชาการ เพื่อลงตีพิมพ์เผยแพร่ จำนวน ๒๗ บทความ มี ๒ ภาค คือ ภาคภาษาไทย ๒๖ บทความ และ ภาคภาษาอังกฤษ ๑ บทความ ในบทความทั้งหมด แบ่งเป็นบทความวิชาการ ๓ บทความ บทความวิจัย ๒๔ บทความ ซึ่งรายละเอียดบทความต่าง ๆ กองบรรณาธิการ ได้กล่าวถึงเนื้อหาของแต่ละบทความโดยสรุป ดังนี้

บทความวิจัยที่ ๑ เรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการวัดเพื่อเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของชุมชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดย อาจารย์วินัย มีมาก พระครูอุดมธรรมจารี, ดร. และ ดร.สุวัฒน์ รักขันโท มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า (๑) หลักการพัฒนาวัดประกอบด้วยกิจกรรมคณะสงฆ์ทั้ง ๖ ด้าน คือ การปกครองคณะสงฆ์ การศาสนศึกษา การเผยแผ่พระพุทธศาสนา การสาธารณูปการ การศึกษาสงเคราะห์ และการสาธารณสงเคราะห์ ซึ่งงานทั้ง ๖ ด้านนั้น วัดจำเป็นต้องพัฒนาควบคู่กับการพัฒนาสภาพแวดล้อม บุคคล กิจกรรมการเรียนรู้ และกระบวนการดำเนินงาน โดยใช้หลักในการบริหารจัดการคือ ๑) การวางแผน ๒) การจัดองค์การ ๓) การแต่งตั้งบุคลากร ๔) การอำนวยการ ๕) การควบคุม ควบคุมกันไป (๒) รูปแบบการบริหารจัดการวัดเพื่อเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของชุมชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย รูปแบบที่ ๑ ศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านการพัฒนาร่างกาย (กายภาวนา) เป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงตามหลักวิถีพุทธ กิจกรรม/โครงการ ได้แก่ โครงการลานวัด ลานกีฬา โครงการปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น รูปแบบที่ ๒ ศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านการพัฒนาศีลธรรม และสังคม (ศีลภาวนา) เป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนได้ศึกษาเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามหลักวิถีพุทธ กิจกรรม/โครงการ ได้แก่ โครงการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นภายในวัด กิจกรรมปราชญ์ชาวบ้านสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น รูปแบบที่ ๓ ศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านการพัฒนาจิตใจ (จิตตภาวนา) เป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนได้ปฏิบัติธรรมตามหลักวิถีพุทธ กิจกรรม/โครงการ ได้แก่ โครงการจัดตั้งสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัด โครงการค่ายคุณธรรมจริยธรรม รูปแบบที่ ๔ ศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านการพัฒนาปัญญา (ปัญญาภาวนา) เป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยทางด้านพระพุทธศาสนาแบบครบวงจรตามหลักวิถีพุทธ กิจกรรม/

โครงการ ได้แก่ โครงการจัดตั้งห้องสมุดทางพระพุทธศาสนา โครงการจัดตั้งห้องนิทรรศการ เป็นต้น ตัวชี้วัดของโครงการ คือ จำนวนร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการมีพึงพอใจต่อการใช้บริการศึกษาค้นคว้างานวิจัยด้านพระพุทธศาสนา

บทความวิจัยที่ ๒ เรื่อง “แนวคิดพระโพธิสัตว์ในฐานะรากฐานทางปรัชญาสังคมและการเมือง” โดย พระมหาสมเจต สมจารี (หลวงกัน) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัย พบว่า ปรัชญาสังคมและการเมืองจะกล่าวถึงปัญหาที่เกิดจากสิทธิเสรีภาพ ความยุติธรรมและความเสมอภาคของปัจเจกชนที่อยู่ในสังคมใหญ่จะมีความซับซ้อนรวมถึงสัมพันธ์ของผู้คนในสังคมนั้นก็ซับซ้อนเช่นกัน ในสังคมนั้นจะมีผู้ปกครองเป็นผู้ใช้อำนาจที่ได้รับจากสมาชิกของสังคมมอบให้ทำหน้าที่ปกครองเพื่อให้สังคมเกิดความสันติสุข แต่เมื่อผู้ปกครองไม่มีคุณธรรมก็จะทำให้เกิดปัญหาในการปกครอง แนวคิดพระโพธิสัตว์จะมีลักษณะมุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือมนุษย์และสรรพสัตว์ให้พ้นจากความทุกข์ด้วยความกรุณา มีปณิธานอย่างแรงกล้าที่ได้ช่วยชนสัตว์ทั้งหลายให้ข้ามโอฆะกันดารอันเป็นบ่อแห่งทุกข์นี้จนหมดสิ้นแล้ว ด้วยคุณลักษณะดังกล่าวจึงสามารถนำมาเป็นรากฐานของปรัชญาสังคมและการเมืองได้เป็นอย่างดี

บทความวิจัยที่ ๓ เรื่อง “เปรียบเทียบปรัชญาอัตถิภาวนิยมของ ซอเร็น อาบิ คิระเคอร์ต กับ พุทธปรัชญา” โดย นางสาวศรุตานนท์ ไรแสง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัย พบว่า ซอเร็น อาบิ คิระเคอร์ต เสนอว่าชีวิตมนุษย์จะดำรงอยู่ โดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับสังคมและผู้อื่น ซึ่งมนุษย์แต่ละคนก็ต้องมีความเป็นตัวตนแบบปัจเจกชน (individual) และต้องมีเป้าหมายของชีวิตหลายมิติ (ontic dimension) ในโลกจริง ๆ ไม่ใช่โลกสมมติขึ้นมา ซึ่งต่อมาแนวคิดปัจเจกชนก็ได้ขยายฐานแนวคิด ออกเป็น ๓ ระดับ คือ (๑) อัตถิภาวะกับสุนทรียศาสตร์ (Aesthetical stage) (๒) อัตถิภาวะกับจริยศาสตร์ (Ethical stage) (๓) อัตถิภาวะกับศาสนา (Religious stage) เพื่อเชื่อมโยงศรัทธา (faith) ที่มีต่อพระเจ้าขัดเกลาลึกลับใจของตนเองอย่างบริสุทธิ์ แต่ในทางพุทธปรัชญามองโลกและชีวิตที่ปรากฏในพุทธประวัติของเจ้าชายสิทธัตถะ ที่มองเห็นปัญหาใหญ่ของมนุษย์จึงได้เริ่มดำริหาวิธีแก้ไข ในที่สุดได้เลือกทางแห่งการแสวงหาความจริงและความหมายของชีวิตตนนั้นตกอยู่ภายใต้กฎแห่งไตรลักษณ์ ได้แก่ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา แต่ด้วยความที่ไม่รู้ของมนุษย์จึงเข้าไปหลงยึดหลงติดอยู่กับความเป็นกลุ่มก้อนของธาตุทั้งหลาย ด้วยอำนาจของความอยากยากเข้าใจผิดคิดว่าเป็นตัวตน แต่ความจริงมันคือ สภาพของความว่างเปล่า ดังนั้น ซอเร็น อาบิ คิระเคอร์ต ให้ความสำคัญในหลักศรัทธา (faith) ซึ่งเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ เพื่อไม่ให้จิตสำนึกหมกหมุ่นไปกับสิ่งแวดล้อมทางสังคมรอบ ๆ ตัวเอง เพราะจะทำให้ตัวเองไปกระทำสิ่งที่ผิดต่อพระเจ้า แต่ในพุทธปรัชญาให้ความสำคัญในกฎไตรลักษณ์ ดังนั้นปรัชญาอัตถิภาวนิยมของทั้ง ๒ จึงมุ่งไปถึง “แก่นแท้ของศาสนา” ทั้งสิ้น

(๘)

บทความวิจัยที่ ๔ เรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์หลักธรรมที่ปรากฏในสุพรรณสามชาดก” โดย พระมหาสมชาย ชินทโต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ประวัติความเป็นมาพระพุทธรูปทรงยกสุพรรณสามชาดกขึ้นมาเล่าปรารภเหตุที่เกิดขึ้นในการเลี้ยงดูบิดามารดา โดยยกมาดุษฎีสารเป็นสูตรเกี่ยวกับการบำรุงบิดามารดาให้เกษียณ จนทำให้พระภิกษุตัดสินใจไม่ลาสิกขา และพระพุทธรูปทรงยกสุพรรณสามชาดกเป็นตัวอย่าง ดังเช่นพระองค์ก็เคยเลี้ยงดูมารดาบิดามาแล้วเหมือนกันในอดีตชาติ ในส่วนหลักธรรมในสุพรรณสามชาดกที่ปรากฏ ได้แก่ หลักกฏแห่งกรรมที่ไม่มีใครหลีกเลี่ยงผลกระทบตามที่กระทำ หลักเมตตาธรรมช่วยให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข ไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน หลักกตัญญูกตเวทิตาธรรมที่เป็นหลักธรรมช่วยเหลือเกื้อกูลกันในยามตกทุกข์ได้ยาก โดยเฉพาะการแสดงความกตัญญูกตเวทิตาต่อผู้มีพระคุณในยามแก่ชรา และหลักทศพิธราชธรรมที่เป็นหลักธรรมในการปกครองบ้านเมืองให้อยู่เย็นเป็นสุข ในส่วนการประยุกต์หลักธรรมในสุพรรณสามชาดกมาใช้ในสังคมไทยนั้น ได้นำหลักธรรมต่าง ๆ มาส่งเสริมให้บุตรธิดาสำนึกเอาใจใส่ในการบำรุงดูแลบิดามารดา ปลุกฝังให้บุตรธิดารู้จักอ่อนน้อม ถ่อมตน ประพฤติตนเป็นผู้ว่านอนสอนง่าย ไม่หว่านล้อมหรือขาดเหตุผล ในหลักทศ ๖ ได้นำมาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม ปลุกฝังให้บุตรธิดารู้จักการทำหน้าที่ของลูกที่ดีว่าควรปฏิบัติตนเช่นใดต่อบุพการีผู้เปรียบดังทิศเบื้องหน้า อีกทั้งหลักสาราณียธรรม ที่นำมาใช้เป็นหลักการอยู่ร่วมกันก็เพื่อปลุกฝังให้บุตรธิดาระลึกถึงบุญคุณของบิดามารดาเคารพนับถือและให้การช่วยเหลือเกื้อกูลบิดามารดา รวมทั้งหลักฆราวาสธรรม ที่นำมาใช้เพื่อปลุกฝังให้บุตรธิดาเห็นคุณค่าความสำคัญของหลักการครองเรือนว่าภุสสามีจริยธรรม และหลักการสงเคราะห์ ที่ได้นำมาใช้เพื่อให้รู้จักการแบ่งปันวัตถุสิ่งของและมีน้ำใจต่อกันในการคบหาเพื่อนดีและการใช้ชีวิตอย่างเหมาะสมแก่ฐานะพรหมวิหารดำรงตนเหมือนผู้ประเสริฐ

บทความวิจัยที่ ๕ เรื่อง “การพัฒนาเจ้าอาวาสตามหลักอาวาสสิกธรรม” โดย พระมหาชุมพล ชุตินิโณ (แก้วจันทร์) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันการพัฒนาเจ้าอาวาสในเขตอำเภอเมืองชลบุรี คือ มีทักษะค่อนข้างจำกัดในการทำงานที่สัมพันธ์กับสังคม มุ่งเน้นการทำงานจำกัดขอบเขตเกินไปไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมทางสังคมได้อย่างสมสมัย ทำให้เจ้าอาวาสมีปัญหาในการพัฒนาตนเองให้มีประสิทธิภาพ เพราะขาดประสบการณ์ในการทำงานหรือพัฒนาตนเอง สำหรับหลักธรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาเจ้าอาวาส ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นหลักอาวาสสิกธรรมอันประกอบด้วย (๑) อากัปปวัตตสัมปันนะ ถึงพร้อมด้วยมารยาทและวัตร (๒) พุทฺธสุตตะ เป็นพุทฺธศรัทธา (๓) ปฏิสฺสเลชิตา เป็นผู้ประพฤติขัดเกลา ชอบความสงบ ยินดีในกัลยาณธรรม (๔) กัลยาณวจา มีวาจางาม รู้จักพูด รู้จักเจรจาให้เป็นผลดี และ (๕) ปัญญา มีปัญญา เฉลียวฉลาด ผู้วิจัยจึงเสนอให้เจ้าอาวาสในเขตอำเภอเมืองชลบุรี มุ่งเน้นพัฒนาตนเองด้วยหลักอาวาสสิกธรรม คือ พัฒนาทักษะ



ด้านภาษาการสื่อสาร พัฒนาวิชาความรู้ทั้งคดีโลกคดีธรรม รวมทั้งวิทยาการคอมพิวเตอร์และวิทยาการสมัยใหม่ จัดระเบียบการบริหารจัดการวัดของตนให้มีประสิทธิภาพและสามารถตรวจสอบได้ตามหลักพระธรรมวินัยและกฎหมายคณะสงฆ์ ที่สำคัญคือ เจ้าอาวาสต้องพัฒนาตนด้วยศีล สมาธิ ปัญญา

บทความวิจัยที่ ๖ เรื่อง “การเสริมสร้างพลังศรัทธาสู่ปัญญา : กรณีศึกษาหลวงพ่อโสธร จังหวัดฉะเชิงเทรา” โดย พระมหาภูมิพัฒน์ ญาณจุฑาโม (คำมี) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดเรื่องความศรัทธาในพระพุทธศาสนามี ๔ ประการ ลักษณะของศรัทธามี ๒ คือ ศรัทธาที่ประกอบด้วยปัญญา และศรัทธาที่ไม่ประกอบด้วยปัญญา ปัญญาคือสัมมาทิฐิ มี ๒ อย่าง คือ โลภียสัมมาทิฐิ และโลกุตตรสัมมาทิฐิ โดยศรัทธาและปัญญาจะเกิดขึ้นได้นั้นต้องอาศัยปัจจัยหลัก ๒ อย่างคือ ปรโตโฆสะ และโยนิโสมนสิการ หลวงพ่อโสธรเป็นพระศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองฉะเชิงเทรา มานานกว่า ๒๕๐ ปีประดิษฐานที่วัดโสธรวรารามวรวิหาร ประชาชนมีความศรัทธาต่อหลวงพ่อโสธร ใน ๔ สถานะ คือ (๑) องค์แทนพระพุทธเจ้า (๒) พ่อที่ดูแลรักษาลูกหลาน (๓) ที่พึ่งทางใจ (๔) พระคู่บ้านคู่เมืองจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยส่วนใหญ่จะศรัทธาในฐานะที่เป็นพ่อที่ดูแลรักษาลูกหลาน ประชาชนนิยมขอพรกับหลวงพ่อโสธรในเรื่องการศึกษา สุขภาพ และหน้าที่การงาน เมื่อพรสำเร็จแล้วจึงนำสิ่งของไปแก้บน ส่วนใหญ่เป็นไข่ต้ม ละครร่ำ และการทำบุญถวายสังฆทานทั่วไป ทั้งนี้ประชาชนที่มาสักการะขอพรหลวงพ่อโสธรล้วนมีศรัทธาเป็นพื้นฐาน ส่วนใหญ่เป็นศรัทธาที่ประกอบด้วยปัญญา คือ มีความเข้าใจว่าการจะขอพรให้สำเร็จนอกจากขอพรจากหลวงพ่อโสธรแล้วตนเองจะต้องมีส่วนในการลงมือทำด้วยตนเอง หลักธรรมที่ส่งเสริมปัญญาคือ (๑) หลักธรรมส่งเสริมด้านการศึกษาใช้หลักอิทธิบาท, ปัญญา และพหุสุต (๒) ด้านสุขภาพ ใช้หลักโภชนาการมัตตัญญูตา, อายุสสธรรม และไตรลักษณ์ (๓) ด้านหน้าที่การงาน ใช้หลักอิทธิบาท, อัมมาพัตถธรรม และสัปปริสธรรม (๔) ด้านการพึ่งตนเอง ใช้หลักอิทธิฐานธรรม, ภาวนา และทิวฐัมมิกัตถสังวัตตนิกธรรม

บทความวิชาการที่ ๗ เรื่อง “หลักพุทธธรรมตามแนวคิดวิทยาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน” โดย พระใบฎีกาภิตติพงษ์ สีลสุทฺโธ, ผศ.ดร. และ ผศ. ดร.สมโภช ศรีวิจิตรวรกุล มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า หลักพุทธธรรมตามแนวคิดวิทยาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้น ต้องมีการปฏิบัติตามหลักไตรสิกขา เพื่อฝึกหัดอบรมกาย วาจา จิตใจ และปัญญาให้ยิ่งขึ้นไป จนบรรลุเป้าหมายสูงสุด คือ พระนิพพานตามแนวคิดทางพุทธธรรม การพัฒนาตนเป็นการเรียนรู้และการปฏิบัติเพื่อไปสู่ความพอดี มีคุณภาพของชีวิต มีความสัมพันธ์อันกลมกลืนระหว่างการทำนิตชีวิตของบุคคลกับสภาพแวดล้อม และมุ่งการกระทำตนให้มีความสุขด้วยตนเอง รู้เท่าทันตนเอง เข้าใจตนเองมากกว่าการพึ่งพาอาศัยวัตถุ จึงเป็นแนวทางการพัฒนาชีวิตที่ยั่งยืน ด้วยการพัฒนาตนตามแนวพุทธธรรม ๓ ประการ คือ (๑) ทมะ คือ การรู้จักข่มใจ การฝึกปรับปรุงตนเอง โดยทำคุณความดี (๒) สิกขา คือ

(๑๐)

การศึกษา เพื่อให้รู้แจ้ง รู้จักประโยชน์ มองทุกอย่างเป็นการเรียนรู้ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาตัวเอง (๓) ภาวนา คือ การปฏิบัติวิปัสสนาภาวนาตามหลักสติปัฏฐาน ๔ คือ การใช้สติและปัญญาพิจารณา กำหนดรู้ รูป-นาม สภาวะธรรมทางกาย เวทนา จิต ธรรม ตามความเป็นจริง และจิตวิยาพฤติกรรมนิยม ที่เป็นหลักการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการพัฒนาหรือปรับปรุงตนเอง เกิดจากการเรียนรู้ คือเป็นผลของการที่มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมาจะเปลี่ยนแปลงไปได้ เนื่องจากผลกระทบที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมนั้น ผลกรรมนี้มี ๒ ประเภท คือ (๑) ผลกรรมที่เป็นตัวเสริมแรงเชิงบวก (๒) เสริมแรงลบสามารถช่วยให้บุคคลถอดถอนสิ่งเร้าสภาพแวดล้อมที่ไม่พึงพอใจออกไปได้

บทความวิจัยที่ ๘ เรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์ภาษาบาลีกับภาษาอังกฤษเกี่ยวกับไวยากรณ์” โดย รศ.นิลรัตน์ กลิ่นจันทร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า คำบาลีไวยากรณ์ในวจีวิภาค คือคำนามศัพท์, อพยศัพท์อาขยาต กิตก์ สมาส ตัทธิต ส่วนวจีวิภาคอังกฤษคือคำ noun, pronoun, verb, adverb, adjective, preposition, conjunction, Interjection ประโยคบาลีประกอบด้วยประธาน กรรม และกริยา เรียงกรรมไว้หน้ากริยาแท้ (S+O+V) มีกริยาวิภัติ อาขยาตประกอบด้วยวิภัติ กาล บท วจนะ บุรุษ ชาติตุวจาก และปัจจัยประกอบด้วยกริยา กิตก์ และนามกิตก์ ประโยคกาลของกริยาอาขยาต มีอยู่ ๓ กาล ปัจจุบันกาล อดีตกาลและอนาคตกาล และ โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษประกอบด้วย ประธาน กริยา กรรม (S+V+O) ประโยคกาล คือ Tenses มีปัจจุบัน อดีตและอนาคต แยกเป็น ๑๒ กาล (tenses) ประโยคควาจากบาลี คือ กัตตุวจาก กัมมวจาก ภาววจาก เหตุกัตตุวจาก และเหตุกัมมวจาก ส่วนประโยคควาจาก ภาษาอังกฤษ คือ กัตตุวจาก (Active voice) กัมมวจาก (passive Voice) เช่น กัตตุวจาก กริยาศัพท์ที่ผู้ทำเป็นประธาน (agentative) สุโท โอทน ปจติ. อังกฤษใช้ The chef cooks rice. (พ่อครัวหุงข้าวอยู่) กัมมวจาก เช่น สิสเสน สิปปิ สิทธิยเต. ศิลปะที่ศิษย์ศึกษาอยู่. อังกฤษใช้ The art is studied by a student. ชนิดคำในวจีวิภาค (๑) นามศัพท์บาลี ตรงกับคำ noun, pronoun และ adjective ในภาษาอังกฤษ (๒) อพยศัพท์ ศัพท์ที่ไม่ได้แจกด้วยวิภัติทั้ง ๗ คงรูปเดิม ได้แก่ อุปสัค นิบาต ปัจจัย ในอังกฤษคือ คำกริยาวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธานและคำอุทาน (๓) คำอาขยาต คือศัพท์บอกกริยา เป็นกริยาแท้ (๔) กิตก์ คือการสร้างคำใช้ปัจจัยประกอบกับธาตุเป็นนามและกริยาศัพท์ สองศัพท์นี้ ในภาษาอังกฤษคือ คำกริยา (๕) คำสมาส คือส่วนย่อนามตั้งแต่สองบทขึ้นไปสร้างคำนามและคุณนามเข้าเป็นบทเดียวกัน จัดอยู่ในหมวดนาม (๖) ตัทธิต คือ ส่วนที่ใช้ปัจจัยแทนศัพท์ให้น้อยลง มีเนื้อความได้เต็ม การย่อคำให้สั้น ลงปัจจัยตัทธิตแทนที่ คำบาลีทั้งสองศัพท์นี้จัดอยู่ในภาษาอังกฤษหมวดนาม คือคำผสมคำ

บทความวิจัยที่ ๙ เรื่อง “รูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับคนพิการในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ” โดย พระมหาพิระพล จานจาโร (นาคะจักรวาล) และ ผศ.ดร.สถาพร ชันโต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับคนพิการในโรงเรียน การศึกษาพิเศษ มี ๑๔ องค์ประกอบ ๑๐๕ ตัวแปร ส่วนผลการสร้างรูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับคนพิการในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ มี ๕ องค์ประกอบหลัก ได้แก่ (๑) การกำหนดแผนเชิงกลยุทธ์ (๒) การวิเคราะห์แผนเชิงกลยุทธ์ (๓) การนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (๔) การควบคุมตามแผนกลยุทธ์ และ (๕) การประเมินแผนกลยุทธ์ และผลการประเมินและรับรองรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ในด้านความ ถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ มีผลการประเมินรูปแบบในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๗ อยู่ในระดับมาก

บทความวิจัยที่ ๑๐ เรื่อง “บทบาทของโรงละครแห่งชาติในการสืบสานมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” โดย นางสาวสสิธร เพิ่มสิน และ ผศ. ดร.เกรียงไกร วัฒนาสวัสดิ์ วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า โรงละครแห่งชาติประกอบด้วยทรัพยากรการบริหารสำคัญ ๖ ปัจจัย ได้แก่ (๑) คน (๒) เงิน (๓) วัตถุ (๔) วิธีการ (๕) การจัดการ (๖) เครื่องจักรกล โดยมีการจัดการแสดงเผยแพร่มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมให้ประชาชนตามรายการแสดงประจำของโรงละครแห่งชาติที่แบ่งออกเป็น ๕ ประเภทคือ (๑) โขน (๒) ละคร (๓) ดนตรีไทย (๔) ดนตรีสากล (๕) รายการพิเศษอื่น ๆ ซึ่งรายการเกี่ยวกับการแสดงโขนได้รับความนิยมมากที่สุดจากจำนวนผู้เข้าชม อีกทั้งกลุ่มผู้เข้าชมมีความคิดเห็นพึงพอใจเป็นอย่างมากในภาพรวมต่อการเข้าชมการแสดงในโรงละครแห่งชาติ ผลการวิจัยสามารถนำเสนอแนวทางการจัดการในโรงละครแห่งชาติได้ว่า ควรกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจนให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของกรมศิลปากร โดยศึกษาวิเคราะห์การตลาดในปัจจุบันสำหรับกำหนดแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับยุคสมัย และจัดการประเมินผลเพื่อให้การปฏิบัติงานแต่ละฝ่ายมีคุณภาพมากขึ้น รวมถึงสร้างการรับรู้และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงต่าง ๆ ของโรงละครแห่งชาติให้มากขึ้น ช่วยให้เกิดการสืบสานและพัฒนา มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมให้แพร่หลาย สู่กลุ่มคนทุกเพศ ทุกวัย และกลุ่มชาวต่างชาติ

บทความวิจัยที่ ๑๑ เรื่อง “ปัญหาการปรับใช้นุสญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ ๑๘๘ ว่าด้วยการทำงานในภาคประมง ค.ศ. ๒๐๐๗ (C 188) ที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ในอุตสาหกรรมประมงไทย” โดย นางสาวสเพ็ญพิชชา จรรย์โกมล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ประเทศไทยมีกฎหมายที่คุ้มครองแรงงานประมงแต่เดิมอยู่แล้วหลายฉบับ โดยฉบับล่าสุดคือ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานในงานประมง พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่ได้บัญญัติมาจาก C 188 ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายเฉพาะที่คุ้มครองแรงงานประมง โดยส่วนใหญ่จะมีการนำสาระสำคัญที่ปรากฏอยู่ใน

(๑๒)

C 188 มาใช้ในการร่างกฎหมายคุ้มครองแรงงานประมง แต่ในทางปฏิบัติยังคงพบช่องว่างของกฎหมาย เช่น เงื่อนไขในการทำงานรวมถึงสภาพการทำงานในงานประมง การรักษาพยาบาล การเข้าประกันสังคม และความปลอดภัยในการทำงาน เป็นต้น ซึ่งประเทศไทยยังไม่สามารถปรับใช้กฎหมายให้มีความสอดคล้องกับ C 188 ได้แก่ การกำหนดมาตรการในการคุ้มครองแรงงานประมงเพื่อลดปัจจัยความเสี่ยงของการเกิดแรงงานบังคับและค้ำมนุษย์ รวมถึงการปรับใช้กลไกและองค์ความรู้ในการบังคับใช้กฎหมายที่ข้อเท็จจริงอาจนำไปสู่ข้อบ่งชี้ของเรื่องแรงงานบังคับหรือการค้ามนุษย์ในแรงงานประมง เป็นต้น ฉะนั้นแล้วประเทศไทยควรมีการแก้ไขกฎหมายและระเบียบให้สอดคล้องกับ C 188 เพื่อยกระดับมาตรฐานการประมงไทยให้เท่าเทียมกับมาตรฐานสากล และลดความเสี่ยงที่จะให้แรงงานประมงเข้าสู่วงจรการค้ามนุษย์และแรงงานบังคับ

บทความวิจัยที่ ๑๒ เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดย นายภานุพงศ์ ลิ้มปนะวงสานนท์ และ ดร.วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า (๑) ปัจจัยการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 4.27$ ) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านบริบทของสถานศึกษา ( $\bar{X} = 4.42$ ) รองลงมาคือ ด้านการสื่อสาร ( $\bar{X} = 4.30$ ) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านเงินทุนสนับสนุน ( $\bar{X} = 4.09$ ) (๒) การเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.78$ ) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ( $\bar{X} = 3.88$ ) รองลงมาคือ ด้านการประกอบอาชีพ ( $\bar{X} = 3.96$ ) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านตัวบุคคล ( $\bar{X} = 3.53$ ) (๓) แนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อ สายอาชีวศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X} = 4.44$ ) เมื่อพิจารณา พบว่า ด้านบริบทของสถานศึกษา ผู้บริหารควรมีการกำหนดอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของสถานศึกษาอย่างชัดเจน ด้านแรงจูงใจ ผู้บริหารควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อใช้ในการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ผู้บริหารควรมีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดครูและบุคลากร ให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานแนะแนวของสถานศึกษา ด้านความถนัดและความสนใจ ผู้บริหารควรมีการกำหนดแนวทางการพัฒนาระบบการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านเงินทุนสนับสนุน ผู้บริหารควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้งานแนะแนวดำเนินการ ในการจัดระดมทุนจากครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเป็นทุนการศึกษามอบให้แก่ นักเรียนในกิจกรรมวันสำคัญ เช่น งานพิธีวันไหว้ครู

บทความวิจัยที่ ๑๓ เรื่อง “พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑” โดย นางสาวสุภาพร กล่อมมะโน และ ดร.พรเทพ ฐิ์แผน มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า (๑) พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = ๐.๘๖$ ) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ รองลงมาคือการประเมินผลการสอนของครู และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การวางแผนปฏิบัติการ (๒) การจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = ๐.๘๐$ ) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การวิเคราะห์หลักสูตร รองลงมาคือการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านเทคนิควิธีการในการจัดการเรียนรู้ (๓) พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา การบริหารจัดการหลักสูตร การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ และประเมินผลการสอนของครู ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๕

บทความวิจัยที่ ๑๔ เรื่อง “อิทธิพลจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ทักษะในการปฏิบัติงานตรวจสอบและความเป็นมืออาชีพที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานการสอบบัญชี ในมุมมองของผู้ให้บริการสอบบัญชี ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดย นางสาวศศิพร ชาญศิลป์ และ ผศ.ดร.จิตตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ทักษะในการปฏิบัติงานตรวจสอบ และความเป็นมืออาชีพที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานการสอบบัญชี ในมุมมองของผู้ให้บริการสอบบัญชี ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทความวิจัยที่ ๑๕ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารความขัดแย้งของผู้บริหารสถานศึกษากับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต ๑” โดย คุณสุภาทิพย์ ทิพย์โสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า (๑) การบริหารความขัดแย้งของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต ๑ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารความขัดแย้งแบบยอมรับและแบบประนีประนอม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การบริหารความขัดแย้งแบบร่วมมือกัน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การบริหารความขัดแย้งแบบหลีกเลี่ยง (๒) ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต ๑ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้สึกรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความรู้สึกพึงพอใจ

(๑๔)

ในการทำงาน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงาน และ (๓) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารความขัดแย้งของผู้บริหารสถานศึกษากับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑ มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับค่อนข้างต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

บทความวิจัยที่ ๑๖ เรื่อง “การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑” นางสาวสุภิณี ศิวาลัย และ ผศ. ดร.วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า (๑) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑ โดยรวมมีระดับการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = ๔.๔๑$ ) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับปัจจัยการดำเนินการ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการไว้วางใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = ๔.๗๖$ ) รองลงมาคือด้านความเป็นอิสระต่อความรับผิดชอบในงาน อยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = ๔.๔๙$ ) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านความยึดมั่นผูกพัน อยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = ๔.๐๘$ ) (๒) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑ โดยรวมมีระดับแรงจูงใจ อยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = ๔.๕๐$ ) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับแรงจูงใจ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ความต้องการการยกย่องเป็นที่ยอมรับ อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = ๔.๙๐$ ) รองลงมาคือ ด้านความต้องการความสำเร็จในชีวิต อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = ๔.๕๘$ ) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านความต้องการความมั่นคงและปลอดภัย อยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = ๔.๐๖$ )

บทความวิจัยที่ ๑๗ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาความมั่นคงปลอดภัยเครือข่ายไร้สายในเขตพื้นที่พุทธสถานโดยใช้แนวทางของโรงแรม” โดย ผศ.ดร.คริษณะ ฉิมมณี และ นายเดชพลิชฐ์ นาคประพันธ์ วิทยาลัยนวัตกรรมการผลิตเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยรังสิต ผลการวิจัยพบว่า (๑) แนวทางความมั่นคงปลอดภัยไร้สายจากมาตรฐาน National Institute of Standard and Technology (NIST) ควรดำเนินการดังนี้ ๑) การกำหนดสิทธิ์ เช่น โอทีพี เอ็มเอฟเอ ๒) อุปกรณ์ที่ควรติดตั้งได้แก่ ดับเบิลยูไอดีเอส ไอดีเอส/ไอพีเอส และเอสไออีเอ็มด้วยฟังก์ชันยูอีบีเอ ๓) การตรวจสอบช่องโหว่และอัปเดตแพทช์ ๔) ระบบเฝ้าระวัง (๒) ศีกรูปแบบการโจมตีผ่านระบบเครือข่ายไร้สายและแนวทางการป้องกันโดยครอบคลุมทั้ง ๘ ด้านได้แก่ ๑) การรักษาความลับ ๒) ด้านความคงสภาพ ๓) ด้านความพร้อมใช้งาน ๔) ด้านการควบคุมการเข้าถึง ๕) แนวทางในการป้องกันการถูกโจมตีผ่านเครือข่ายไร้สายทำการติดตั้งระบบดับเบิลยูไอดีเอส การติดตั้งเอฟไฟต้องพยายามกำจัดสัญญาณออกนอกพื้นที่ให้น้อยที่สุด เพิ่มการติดตั้งระบบระบุตัวตนผู้ใช้งานและปิดการมองเห็นระหว่างโคเอนด์ เป็นต้น ๖) ตรวจสอบ



การถูกโจมตีและแสวงหาประโยชน์ผ่านช่องโหว่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจใช้เชื่อมโยงช่วยในการตรวจสอบหรือดูจากรายงานในไอทีเอส ไอพีเอส ๗) แนวทางในการทดสอบการเจาะระบบและตรวจสอบช่องโหว่ด้านความปลอดภัยเป็นที่ทราบโดยทั่วกันคือ ตรวจสอบความผิดปกติของอุปกรณ์ ตรวจสอบอุปกรณ์ไร้สายใกล้เคียง ตรวจสอบจุดเชื่อมต่อภายใน ทดสอบอุปกรณ์ภายใน ทดสอบพื้นฐานของเครือข่าย ๘) การตรวจสอบการถูกโจมตีและแสวงหาผลประโยชน์อยู่เป็นประจำและประเมินเป็นระยะ โดยทำรายงานเป็น วัน, สัปดาห์ และเดือน เพื่อวิเคราะห์ดูว่ามีแนวทางป้องกันปัญหาได้อย่างเพียงพอ (๓) แนวทางการพัฒนาการรักษาความมั่นคงปลอดภัยในเครือข่ายไร้สายในเขตพื้นที่พระพุทธสถานเพื่อความมั่นคงปลอดภัยในการติดตั้งระบบเครือข่ายไร้สาย ควรแบ่งโซนไฟร์วอลล์ และวีแลน เพื่อแยกเครือข่ายออกเป็นส่วน ๆ รวมทั้งกำหนดสิทธิ์การเข้าถึงตามหน้าที่และการรับบริการ ในโซนต่อไปนี้เป็น ๑) ภูมิหรือห้องพักในเขตพุทธสถาน ๒) พื้นที่ส่วนกลางในเขตพุทธสถาน ๓) ห้องประชุม ๔) สำนักงาน ๕) กล้องวงจรปิด ๖) อุปกรณ์ ไอโอที

บทความวิจัยที่ ๑๘ เรื่อง “รูปแบบการสร้างประสบการณ์ลูกค้าของอุตสาหกรรมเครื่องสำอางในประเทศไทย” โดย นางสาวพัชรสิดา สุกุลวงศ์ศิริโชค และ ผศ.ดร.ณัฐสพันธ์ เผ่าพันธุ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผลการวิจัยพบว่า จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ปัจจัยการสร้างประสบการณ์ลูกค้าประกอบด้วย การตลาดแบบแรงดึงดูด การตลาดดิจิทัล การตลาดแบบเกม และการสร้างแบรนด์ที่จริงจัง เป็นอิทธิพลเชิงบวกที่ส่งผลต่อการสนับสนุนแบรนด์ และยังพบว่า การสร้างประสบการณ์ลูกค้าของอุตสาหกรรมเครื่องสำอางในประเทศไทยมีอิทธิพลทางอ้อมจากปัจจัยอื่น

บทความวิจัยที่ ๑๙ เรื่อง “ผลของโปรแกรมการเสนอตัวแบบและการใช้เบี้ยอรรถกรเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนวิสุทธิรังษี จังหวัดกาญจนบุรี” โดย นางสาวนันท์นรี ศรีสุขคำ และ ผศ.ดร.มนัสนันท์ หัตถศักดิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า (๑) นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ (๒) นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตภายหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

บทความวิจัยที่ ๒๐ เรื่อง “การศึกษาศักยภาพการจัดการนวัตกรรมธุรกิจที่มีผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดย นางสาววดี สารวุธ และ ผศ.ดร.ปัทมา ตรีมงคล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ผลการวิจัยพบว่า (๑) ความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการจัดการนวัตกรรมธุรกิจ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจบริการ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.83$ ) (๒) ผลการดำเนินงานของวิสาหกิจ

(๑๖)

ขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจบริการ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.82$ ) และ (๓) ศักยภาพการจัดการนวัตกรรมธุรกิจ ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ และด้านการจัดการการตลาด มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจบริการ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

บทความวิจัยที่ ๒๑ เรื่อง “การพัฒนาคู่มือการปฏิบัติงานจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนนุทย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดย นายภาคภูมิ พึ่งเพ็ง และ ดร.วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า (๑) สภาพปัญหาในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๖ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๘ และ (๒) ความต้องการในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๖ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๗

บทความวิจัยที่ ๒๒ เรื่อง “แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชาชนที่มาใช้บริการสนามกีฬาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดย นายธีระศักดิ์ ทรัพย์ประเสริฐ และ ผศ.ดร.จันทนา แสนสุข มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจภายใน ด้านความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย ทักษะคิดในการออกกำลังกาย และการรับรู้ประโยชน์การออกกำลังกาย ส่งผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกาย ส่วนแรงจูงใจภายนอกพบว่า ด้านความเหมาะสมของสถานที่ ความพร้อมของอุปกรณ์การออกกำลังกาย และการสนับสนุนจากบุคคลรอบข้าง ส่งผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกาย

บทความวิชาการที่ ๒๓ เรื่อง “รูปแบบกระบวนการใช้กลยุทธ์ในองค์กรให้สำเร็จ” โดย นางสาว นิภาภัทร ปราบภูผล มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผลการศึกษา พบว่า กลยุทธ์ คือ การวางแผนของผู้บริหาร โดยใช้เทคนิคหรือวิธีการ การจัดสรรทรัพยากรและกิจกรรมอื่น ๆ อย่างเหมาะสม ให้ผู้ปฏิบัติการใช้อย่างต่อเนื่อง และปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน และมีองค์ประกอบของกลยุทธ์ ประกอบด้วย ๔ องค์ประกอบ ดังนี้ (๑) วิสัยทัศน์ (Vision) (๒) พันธกิจ (Mission) (๓) เป้าประสงค์ (Goal) (๔) กลยุทธ์ (strategy) กระบวนการพัฒนากลยุทธ์ นั้น องค์กรอาจจะกำหนดทิศทางขององค์กร คือ กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ภารกิจก่อน วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายใน เพื่อกำหนดกลยุทธ์แล้วนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ หรืออีกกระบวนการหนึ่ง คือ วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายใน เพื่อหาจุดอ่อนจุดแข็ง โอกาสและอุปสรรค แล้วจึงกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ภารกิจ กำหนดกลยุทธ์ นำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และควบคุมเชิงกลยุทธ์ โดยวิธีการติดตามผลการปฏิบัติงานและวิธีการประเมินผลกระบวนการและประเมินผลสำเร็จขององค์กร



บทความวิจัยที่ ๒๔ เรื่อง “การพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุด ท้องถิ่นยโสธร ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดย นางสาวอรพัทธ์ ศิริแสง โรงเรียนอนุบาลยโสธร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ผลการวิจัยพบว่า (๑) หนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุด ท้องถิ่นยโสธร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ ๘๙.๐๗/๘๓.๐๐ (๒) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุด ท้องถิ่นยโสธร สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ (๓) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ที่มีต่อหนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชุด ท้องถิ่นยโสธร อยู่ในระดับมาก

บทความวิจัยที่ ๒๕ เรื่อง “การบริหารโครงการอาหารกลางวันของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑” โดย นางสาวสิโรธร ดวงสุวรรณ และ ดร.วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า (๑) ผู้บริหารสถานศึกษามีการดำเนินการบริหารโครงการอาหารกลางวันของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = ๔.๔๔$ ) (๒) ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน สะท้อนให้เห็นถึงสภาพปัญหาการบริหารโครงการอาหารกลางวันของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต ๑ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ( $\bar{X} = ๒.๓๖$ ) (๓) ได้แนวทางในการพัฒนาการบริหารโครงการอาหารกลางวันของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต ๑ ดังนี้ ด้านที่ ๑ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการวางแผนการควบคุมการใช้งบประมาณโครงการอาหารกลางวันในสถานศึกษา ด้านที่ ๒ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ หน่วยงานต้นสังกัดในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันในสถานศึกษา ด้านที่ ๓ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการตรวจสอบการจัดทำข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับการใช้งบประมาณโครงการอาหารกลางวันที่เป็นปัจจุบัน โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ ด้านที่ ๔ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา ศึกษาคู่มือ เอกสาร ข้อมูล ข่าวสาร เกี่ยวกับการบริหารโครงการอาหารกลางวันในสถานศึกษา

บทความวิชาการที่ ๒๖ เรื่อง “การบริหารงานบุคคลตามหลักพุทธธรรมาภิบาลในยุคดิจิทัล” โดย ดร.ภักดิ์ไพฑูรย์ ภคสกุลวงศ์ และ ผศ.ดร.อานนท์ เมธีวรฉัตร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์ ผลการศึกษา พบว่า วิธีการบริหารงานบุคคลที่ทันสมัย ใช้ได้ตลอดกาลไม่เปลี่ยนแปลงคือคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สิ่งที่ตรัสไว้เป็นจริงทุกประการ โดยเฉพาะ “สัปปุริสธรรม ๗ ประการ” คือธรรมของสัตบุรุษ คุณสมบัติของคนดี ซึ่งสามารถนำมาปรับ

(๑๘)

ใช้กับ “หลักธรรมาภิบาล” เพื่อแสดงให้เห็นว่าธรรมะของพระพุทธองค์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการทรัพยากรบุคคลตามอุดมคติทางพระพุทธศาสนา และบรรลุความสำเร็จในการจัดการทรัพยากรบุคคลได้ เพราะเป็นศาสตร์ที่พูดถึงความจริงของชีวิตมนุษย์ ความจริงของธรรมชาติ รวมไปถึงแนวทางในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ตามวิถีพุทธศาสตร์ ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้กับบุคลากรในองค์กรต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Research Article I “The Development of Reading Comprehension from Using Context Clues on Facebook of High School Students in Bangkok” By Phra Bandit Pandito (Krongbuaban) Faculty of Humanities, Mahachulalongkornrajavidyalaya University The author proposed That: 1. The average score after the treatment was 13.17 ( $\bar{X}=13.17$ ), S.D. = .97). 12.23 ( $\bar{X}=12.23$ ), S.D. = 1.55). The average difference of the scores before and after the treatment was 5.24 and 3.29 and the t-test statistic value was 7.56 and 11.4 2. The differences in post-test was higher significant difference at 0.05 levels. 3. High school students’ reading comprehension using context clues on Facebook at a high level with the arithmetic mean ( $\bar{X}=4.27$ ), (S.D. = 0.20).

เนื้อหาของบทความเหล่านี้ เป็นบทความวิจัยและบทความวิชาการที่ได้รับจากคณาจารย์ รวมทั้งนิสิตและนักศึกษา จากสถาบันอุดมศึกษาทั้งภายในและภายนอก ล้วนให้มุมมองในมิติทางด้าน ศาสนาและปรัชญา รวมทั้งพุทธศาสนา บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ ในสาขาวิชาสหวิทยาการ ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้อย่างครอบคลุมและลึกซึ้ง

สำหรับรายละเอียดบทความทั้งหมดเหล่านี้ ผู้ใฝ่ต่อการศึกษาริเริ่มรู้ สามารถเรียนรู้ได้จาก บทความดังกล่าว ในวารสารฉบับนี้ และพบกันอีกในวารสารมหาจุฬาริชาการ ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๓ กันยายน – ธันวาคม ๒๕๖๔



(รศ.ดร.โกนิฐ์ ศรีทอง)

บรรณาธิการ

วารสารมหาจุฬาริชาการ

## สารบัญ

| เรื่อง                                                                                                               | หน้า |
|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| บทบรรณาธิการ                                                                                                         | (๖)  |
| รูปแบบการบริหารจัดการวัดเพื่อเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้<br>ของชุมชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา                              | ๑    |
| อาจารย์วินัย มีมาก พระครูอุดมธรรมจารี, ดร. ดร.สุวัฒน์ รักขันโท<br>มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย                 |      |
| แนวคิดพระโพธิสัตว์ในฐานะรากฐานทางปรัชญาสังคมและการเมือง<br>พระมหาสมเจต สมจารี (หลวงกัน)                              | ๒๑   |
| มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย                                                                                   |      |
| เปรียบเทียบปรัชญาอัตถิภาวนิยมของซอเรน อาปี<br>คีร์เคอร์คกับพุทธปรัชญา                                                | ๓๗   |
| นางสาวศุภตานนท์ ไธแสง<br>มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย                                                          |      |
| การศึกษาวิเคราะห์หลักธรรมที่ปรากฏในสุวรรณสามชาดก<br>พระมหาสมชาย ชินทตฺโต                                             | ๔๙   |
| มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย                                                                                   |      |
| การพัฒนาเจ้าอาวาสตามหลักอาวาสสิกธรรม<br>พระมหาชุมพล ชุตติปัญโญ (แก้วจันทร์)                                          | ๕๘   |
| มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย                                                                                   |      |
| การเสริมสร้างพลังศรัทธาสู่ปัญญา : กรณีศึกษาหลวงพ่อโสธร จังหวัดฉะเชิงเทรา<br>พระมหาภูมิพัฒน์ ญาณวุฑฺโฒ (คำมี)         | ๖๘   |
| มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย                                                                                   |      |
| หลักพุทธธรรมตามแนวจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน<br>พระใบฎีกากิตติพงษ์ สีลสุทฺโธ, ผศ.ดร. ผศ.ดร.สมโภช ศรีวิจิตรวรกุล | ๘๔   |
| มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย                                                                                   |      |
| การศึกษาวิเคราะห์ภาษาบาลีกับภาษาอังกฤษเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์<br>รศ.นิลรัตน์ กลิ่นจันทร์                          | ๙๙   |
| มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย                                                                                   |      |

(๒๐)

- รูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์สำหรับคนพิการในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ ๑๑๓  
พระมหาพิระพล จานจาโร ผศ.ดร.สถาพร ชันโต  
มหาวิทยาลัยมกุฏราชวิทยาลัย
- บทบาทของโรงละครแห่งชาติในการสืบสานมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ ๑๒๘  
นางสาวสลิธร เพิ่มสิน ผศ.ดร.เกรียงไกร วัฒนาสวัสดิ์  
วิทยาลัยนวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ปัญหาการปรับใช้นโยบายองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๘๘  
ว่าด้วยการทำงานในภาคประมง ค.ศ. ๒๐๐๗ (C 188)  
ที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ในอุตสาหกรรมประมงไทย ๑๔๕  
นางสาวสเพ็ญพิชชา จรรย์โกมล  
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- แนวทางการบริหารจัดการต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีวศึกษา  
ของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา  
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๕๗  
นายภานุพงศ์ ลิ้มปนะวงศานนท์ ดร.วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง  
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครู  
ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา  
ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑ ๑๗๒  
นางสาวสุภาพร กล่อมมะโน ดร.พรเทพ ฐิ์แผน  
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- อิทธิพลจรรยาบรรณวิชาชีพบัญชี ทักษะในการปฏิบัติงานตรวจสอบ  
และความเป็นมืออาชีพที่ส่งผลต่อคุณภาพรายงานการสอบบัญชี  
ในมุมมองของผู้ให้บริการสอบบัญชี ในเขตกรุงเทพมหานคร ๑๘๘  
นางสาวศศิพร ชาญศิลป์ ผศ.ดร.จิตาภรณ์ สันจรรย์ศักดิ์  
มหาวิทยาลัยศรีปทุม

- ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารความขัดแย้งของผู้บริหารสถานศึกษากับขวัญกำลังใจ  
ในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา  
ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต ๑ ๒๐๕  
สุหาทิพย์ ทิพย์โสตร์  
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ  
ในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา  
ประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต ๑ ๒๒๒  
นางสาวสุภิณี ศิวลิย ผศ.ดร.วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง  
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- แนวทางการพัฒนาความมั่นคงปลอดภัยเครือข่ายไร้สายในเขตพื้นที่  
พุทธสถานโดยใช้แนวทางของโรงแรม ๒๓๖  
รศ.ดร.คริษณะ นิยมณี นายเดชพลสิทธิ์ นาคประพันธ์  
วิทยาลัยนวัตกรรมดิจิทัลเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยรังสิต
- รูปแบบการสร้างประสบการณ์ลูกค้าของอุตสาหกรรมเครื่องสำอางในประเทศไทย ๒๕๔  
นางสาวพัชรลิตา สกุลวงศ์ศิริโชค ผศ.ดร.ณัฐสพันธ์ เผ่าพันธุ์  
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- ผลของโปรแกรมการเสนอตัวแบบและการใช้เบียร์รถกรเพื่อพัฒนาพฤติกรรม  
การเรียนรู้ตลอดชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕  
โรงเรียนวิสุทธิรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ๒๖๙  
นางสาวนันท์นรี ศรีสุขคำ ผศ.ดร.มนัสนันท์ หัตถศักดิ์  
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- การศึกษาศักยภาพการจัดการนวัตกรรมธุรกิจที่มีผลการดำเนินงาน  
ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๒๗๙  
นางสุภาวดี สาระวุธ ผศ.ดร.ปัทมา ตรีมงคล  
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
- การพัฒนาคู่มือการปฏิบัติงานจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ  
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๒๘๙  
นายภาคภูมิ พึ่งเพ็ง ดร.วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง  
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

(๒๒)

|                                                                                                                                                                                                       |     |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชาชน<br>ที่มาใช้บริการสนามกีฬาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา<br>นายธีระศักดิ์ ทรัพย์ประเสริฐ ผศ.ดร.จันทนา แสนสุข<br>มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ  | ๒๙๙ |
| รูปแบบกระบวนการใช้กลยุทธ์ในองค์กรให้สำเร็จ<br>นางสาวนิภาภัทร ปรากฏผล<br>มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย                                                                                            | ๓๑๕ |
| การพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย<br>ชุด ท้องถิ่นยศธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖<br>นางสาวอรพัต ศิริแสง<br>โรงเรียนประมณยโสธร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมณยโสธร เขต ๑        | ๓๒๕ |
| การบริหารโครงการอาหารกลางวันของสถานศึกษา<br>สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประมณยโสธร เขต ๑<br>นางสาวสิโรธร ดวงสุวรรณ ดร.วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง<br>มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา               | ๓๔๑ |
| การบริหารงานบุคคลตามหลักพุทธธรรมาภิบาลในยุคดิจิทัล<br>ดร.ภักดิ์ไพฑูรย์ ภคสกุลวงศ์ ผศ.ดร.อานนท์ เมธีวรณัฏฐ์<br>มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์                                    | ๓๕๗ |
| The Development of Reading Comprehension from Using Context<br>Clues on Facebook of High School Students in Bangkok<br>Phra Bandit Pandito (Krongbuaban)<br>Mahachulalongkornrajavidyalaya University | 370 |
| ภาคผนวก                                                                                                                                                                                               |     |
| - คำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย                                                                                                                              | ๓๘๓ |
| - แบบฟอร์มการส่งต้นฉบับเพื่อพิจารณานำลงในวารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย                                                                                                                                | ๓๘๖ |
| - กระบวนการจัดทำวารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย                                                                                                                                                         | ๓๘๗ |
| - หลักเกณฑ์ในการตีพิมพ์ต้นฉบับของวารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย                                                                                                                                        | ๓๘๘ |
| - ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย                                                                                                                                                    | ๓๘๙ |